

Aşık

– AhmetÇELİK · 05 Şubat 2019

Belki kontrolsüz düştü arzın orta yerine
Azgın Âdem çocuğu ne emmi ne bibidir
Sarılır durur her an akan tuzlu terine
O hayali sevdanın bir sanal sahibidir.

Ak sıralı kaşında henüz bir genç yaşlıdır
Baharında kışında kalbi elmas taşlıdır
Yâre vuslat dışında seven ağır başlıdır
Nefesle yaşattığı bir güzel talibidir.

Benliği terk ederek geceleri ağlarsan
O kuyudan çıkarak sular gibi çağlarsan
İkna edip Celali yüreğini dağlarsan
Dünya arenasında ruh nefsin galibidir.

Hep görsün istediğim aynayı tepeledi
Yalvardım sır ver diye bir bilene sor dedi
Kendinle sohbet edip sakla onu ebedi
Gemilerden habersiz âşık umman gibidir.

Dürülmüş son noktada insan tarifsiz iken
Yoldan saptırmak için etrafta çakırdiken
Ayak yalın gezerken yüzüne batar diken
Bir gönlün son halkası sonsuzluğun dibidir.

04.02.2019

Ahmet Çelik